

2024/2669

10.10.2024

DECYZJA RADY (UE) 2024/2669

z dnia 26 września 2024 r.

w sprawie przedłożenia w imieniu Unii Europejskiej wniosku dotyczącego poprawki do załączników II i III do Konwencji o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk oraz w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii na 44. posiedzeniu Stałego Komitetu konwencji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk⁽¹⁾ (zwana dalej „konwencją berneńską”) została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady 82/72/EWG⁽²⁾ i weszła w życie w dniu 1 września 1982 r.
- (2) Zgodnie z art. 17 konwencji berneńskiej Stały Komitet konwencji berneńskiej (zwany dalej „Stałym Komitetem”) może przyjąć zmiany załączników do tej konwencji.
- (3) Zgodnie z art. 17 konwencji berneńskiej termin składania wniosków w sprawie poprawek wynosi co najmniej dwa miesiące przed posiedzeniem Stałego Komitetu. Jako Umawiająca się Strona konwencji berneńskiej, Unia może proponować poprawki do załączników do tej konwencji.
- (4) W świetle rekomendacji nr 56 (1997) Stałego Komitetu dotyczącej wytycznych, które należy uwzględnić przy składaniu wniosków w sprawie poprawek do załączników I i II do konwencji oraz przy przyjmowaniu poprawek, istotne względy dotyczące umieszczenia gatunków w wykazach w załącznikach do konwencji berneńskiej obejmują czynniki ekologiczne i naukowe, takie jak stan ochrony, tendencje w zakresie populacji i zagrożenia.
- (5) W art. 2 konwencji berneńskiej określono cel polegający na osiągnięciu poziomu populacji dzikiej fauny i flory „który odpowiada w szczególności wymaganiom ekologicznym, naukowym i kulturowym, uwzględniając jednocześnie wymagania gospodarcze i potrzeby rekreacyjne” oraz wyznaczono szerszy kontekst dla środków wdrażanych przez umawiające się strony. Cel ten można uwzględnić przy proponowaniu poprawek do załączników do konwencji berneńskiej.
- (6) Od ostatnich dziesięcioleci stan ochrony wilka (*Canis lupus*) wykazuje pozytywną tendencję. Gatunek ten udało się odbudować na całym kontynencie europejskim; zasięg gatunku znacznie się zwiększył. Jego populacja wyraźnie wzrosła: jej szacowany poziom w Unii wzrósł niemal dwukrotnie w ciągu 10 lat, z 11 193 w 2012 r. do 20 300 w 2023 r. Raporty wskazują, że, że liczebność populacji na całym kontynencie stale rośnie. Pomimo utrzymujących się zagrożeń dla gatunku wilka pomyślna odbudowa jego populacji i zwiększony zasięg występowania na kontynencie w ostatnich dziesięcioleciach świadczą o dużej zdolności adaptacyjnej oraz odporności tego gatunku.
- (7) Jednocześnie ciągła ekspansja wilka w Europie i ponowna kolonizacja przez niego kolejnych terytoriów doprowadziły do coraz większych wyzwań społeczno-gospodarczych związanych ze współistnieniem z działalnością człowieka. Wynika to w szczególności ze względu na szkody wśród zwierząt gospodarskich, które osiągnęły istotny poziom i dotyczą coraz więcej regionów i państw członkowskich oraz poza nimi.
- (8) Najnowsze dane dotyczące liczebności populacji pochodzące z przeprowadzonej w 2022 r. oceny stanu wilka opracowanej w ramach inicjatywy na rzecz dużych drapieżników w Europie na potrzeby konwencji berneńskiej oraz z dogłębnej analizy stanu wilka w Unii z 2023 r. dostarczają odpowiednich dowodów na poparcie dostosowania poziomu ochrony wilka w ramach konwencji berneńskiej.
- (9) Należy zatem dostosować poziom ochrony gatunku wilka. Gatunek wilka, który jest obecnie wymieniony w załączniku II do konwencji berneńskiej, powinien podlegać ochronie gatunków wynikającej z umieszczenia w wykazie w załączniku III do konwencji berneńskiej w związku z art. 7 tej konwencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 38 z 10.2.1982, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja Rady 82/72/EWG z dnia 3 grudnia 1981 r. dotycząca zawarcia Konwencji o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk (Dz.U. L 38 z 10.2.1982, s. 1).

- (10) Takie dostosowanie poziomu ochrony gatunku wilka pozwoliłoby zwiększyć elastyczność w celu sprostania rosnącym wyzwaniom społeczno-gospodarczym związanym z wilkiem w związku z ciągłym rozszerzaniem jego zasięgu występowania w Europie oraz ponowną kolonizacją przez niego kolejnych terytoriów.
- (11) Jak przewidziano w rekomendacji nr 163 (2012) Stałego Komitetu konwencji berneńskiej, przyjętej 30 listopada 2012 r., w sprawie zarządzania powiększającymi się populacjami dużych drapieżników w Europie, umawiające się strony konwencji berneńskiej zachęca się do współpracy, w stosownych przypadkach, z innymi państwami, w których występują te same populacje w celu utrzymania ich zdrowia i właściwego stanu ochrony. Taka współpraca, obejmująca środki z zakresu współistnienia i ochrony, będzie nadal konieczna i istotna w przypadku uwzględnienia gatunku wilka w załączniku III do konwencji berneńskiej.
- (12) W związku z przygotowaniem do 44. posiedzenia Stałego Komitetu, które ma się odbyć w 2024 r., Unia powinna zatem przedłożyć wniosek dotyczący zmian załącznika II i III do konwencji berneńskiej przez usunięcie gatunku wilka (*Canis lupus*) z wykazu w załączniku II i umieszczenie go w wykazie w załączniku III. Komisja powinna przekazać ten wniosek Sekretariatowi konwencji berneńskiej.
- (13) Należy również ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na 44. posiedzeniu Stałego Komitetu, ponieważ wszelkie decyzje dotyczące zmian do załączników do konwencji berneńskiej będą wiążące dla Unii.
- (14) Unia powinna poprzeć proponowaną zmianę mającą na celu usunięcie gatunku wilka (*Canis lupus*) z wykazu w załączniku II do konwencji berneńskiej i umieszczenie go w wykazie w załączniku III do tej konwencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W związku z 44. posiedzeniem Stałego Komitetu konwencji berneńskiej (zwanego dalej „stałym komitetem”), Unia składa wniosek o przeniesienie gatunku wilka (*Canis lupus*) z załącznika II („Ściśle chronione gatunki zwierząt”) do konwencji berneńskiej i dodania go do załącznika III („Chronione gatunki zwierząt”) do tej konwencji.
2. Komisja, w imieniu Unii, przedstawia wniosek, o którym mowa w ust. 1, Sekretariatowi konwencji berneńskiej.

Artykuł 2

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na 44. posiedzeniu Stałego Komitetu, polega na wyrażeniu poparcia dla usunięcia gatunku wilka (*Canis lupus*) z załącznika II do konwencji berneńskiej i dodania go do załącznika III do tej konwencji.

Artykuł 3

W zależności od rozwoju sytuacji podczas 44. posiedzenia Stałego Komitetu przedstawiciele Unii mogą – w porozumieniu z państwami członkowskimi podczas organizowanych na miejscu posiedzeń koordynacyjnych – doprecyzowywać stanowisko, o którym mowa w art. 2, bez kolejnej decyzji Rady.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 września 2024 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
LÓGA M.